

8. december – Nepoškvrnené Počatie Panny Márie A – B – C

*Hľa služobnica Pána,
nech sa mi stane podľa tvojho slova. (Lk 1,38)*

Prvé čítanie

Kniha Genezis 3,9-15.20

Keď Adam jedol zo stromu, zavola ho Pán Boh a povedal mu: "Kde si?"
On odpovedal: "Počul som tvoj hlas v záhrade a zľakol som sa, lebo som nahý. Preto som sa skryl."
Opýtal sa ho: "Kto ti povedal, že si nahý? Jedol si azda zo stromu, z ktorého som ti jest zakázal?"
Človek odpovedal: "Žena, ktorú si mi dal za spoločníčku, dala mi zo stromu a jedol som."
Pán Boh povedal žene: "Čo si to urobila?"
Žena odpovedala: "Had ma naviedol a jedla som."
Tu povedal Pán Boh hadovi: "Pretože si to urobil, prekliaty budeš medzi všetkými krotkými a divokými zvieratami. Po bruchu sa budeš plaziť a prach zeme hltáť po všetky dni svojho života. Nepriateľstvo ustanovujem medzi tebou a ženou, medzi tvojím potomstvom a jej potomstvom; Ono ti rozšliape hlavu a ty budeš číhať po jeho päte."
A nazval človek svoju ženu Eva, pretože bola matkou všetkých žijúcich.

Druhé čítanie

List Efezanom 1,3-6.11-12

Nech je zvelebený Boh a Otec nášho Pána Ježiša Krista, ktorý nás v Kristovi požehnal a zahrnul nebeskými duchovnými darmi. V ňom si nás ešte pred stvorením sveta vyvolil, aby sme boli pred jeho tvárou svätí a nepoškvrnení v láske. On nás svojím dobrotivým rozhodnutím predurčil, aby sme sa skrze Ježiša Krista stali jeho deťmi na chválu a slávu jeho milosti, ktorou nás obdaril vo svojom milovanom Synovi. V ňom sme sa stali aj dedičmi, predurčení z rozhodnutia toho, ktorý všetko koná, ako sám chce, aby sme boli na chválu jeho slávy, my, čo sme už prv dúfali v Krista.

Evanjélium

Lukáš 1,26-38

Boh poslal anjela Gabriela do galilejského mesta, ktoré sa volá Nazaret, k panne zasnúbenej mužovi z rodu Dávidovho, menom Jozef. A meno panny bolo Mária. Anjel prišiel k nej a povedal: "Zdravas', milosti plná, Pán s tebou." Ona sa nad tými slovami zarazila a rozmýšľala, čo znamená ten pozdrav.

Anjel jej povedal: "Neboj sa, Mária, našla si milosť u Boha. Počneš a porodiš syna a dáš mu meno Ježiš. On bude veľký a bude sa volať Synom Najvyššieho. Pán Boh mu dá trón jeho otca Dávida, naveky bude kraľovať nad Jakubovým rodom a jeho kráľovstvu nebude konca."

Mária povedala anjelovi: "Ako sa to stane, veď ja muža nepoznám?"

Anjel jej odpovedal: "Duch Svätý zostúpi na teba a moc Najvyššieho ťa zatiene. A preto tvoje dieťa bude sväté, bude sa volať Synom Božím. Aj Alžbeta, tvoja príbuzná, počala syna v starobe. Už je v šiestom mesiaci. A hovorili o nej, že je neplodná! Lebo Bohu nič nie je nemožné."

Mária povedala: "Hľa, služobnica Pána, nech sa mi stane podľa tvojho slova."

Anjel sa potom vzdialil.

Na zamyslenie

Dnešný sviatok nás obdarúva jedným nádherným, ale žiaľ aj často nepochopeným posolstvom. Pokúsme sa na základe dnešných čítaní zo Sv. Písma priblížiť si viac toto posolstvo.

Prvé čítanie nám rozpráva o tom, ako na svet prišiel hriech a vina: človek sa stavia svojím konaním a postojom proti Božiemu dobrému, zmysluplnému a starostlivému poriadku a prerušuje tak spoločenstvo s Ním. Aj keď nám dnes pojem "hriech" robí problémy a radšej hovoríme o osudných danostiach, psychických obmedzeniach alebo o náročných spoločenských štruktúrach, pritom však poznáme v našom živote skúsenosť viny. náš život však nie je rušený len naším vlastným zlyhaním, ale aj zlyhaním druhých, pretože každá vina má svoje následky. Hriech spôsobuje, že sa cítime "nahí" – vydaní do rúk zlému, neprežívame už jednotu so samým sebou, s druhými, s Bohom. Táto skúsenosť sa stáva jasnou nielen v našom vlastnom živote, ale aj pri pohľade na celé dejiny ľudstva. Tak jednotlivcovi ako aj celému ľudstvu nie je možné vyhnúť sa vlastnou silou tomuto "hadovi zla". A tak už pred každou našou osobnou skúsenosťou viny, sme už do tohto osudu už narodení, sme tzv. "dedične zaťažení". To je tou základnou skúsenosťou, ktorá sa skrýva za konzervatívnym pojmom "dedičný hriech".

A práve na základe tohto vzniká aj dnešný sviatok: v roku 1854 vzniká dogma o "nepoškrvnenom počatí Panny a Matky Božej Márie". Táto dogma zahŕňa už niekoľko storočí starú tradíciu kresťanského presvedčenia, že Boh nenechá človeka v tomto zapletení sa do viny, ale chce ho voviesť zo stavu zlomenosti a odlúčenia opäť do stavu celosti a spásy. Máriu oslavujeme ako toho človeka, ktorý od prvého momentu svojho života bol obdarovaný týmto nenarušeným vzťahom k Bohu, k sebe samému a k druhým ľuďom. Mária nebola zaťažená "dedičnou vinou".

V dnešnom evanjeliu čítame: "Zdravas, milosti plná, Pán s tebou." (Lk 1,28) Žiadna prekážka nestojí medzi Máriou a Bohom. Od začiatku smie Mária žiť ako "požehnaná" (= obdarovaná) v Božom svetle. Tento fakt predstavuje aj základ pre Máriin ďalší život, charakterizuje ho a premieňa ho na slovo oddanosti "Hľa, služobnica Pána, ..." Lk (1,38) – som pripravená nechať sa viesť Božou vôľou a dôverujem Jeho milujúcemu a spásonosnému plánu pre môj život.

Keď si v dnešný sviatok pripomíname Máriu ako prvú spasenú z ľudí, tak potom má toto posolstvo význam aj pre náš život. Na Márii môžeme jasne vidieť, čo si Boh želá pre každého človeka: oslobodenie sa zo spletnosti zlého a z viny, pretože v Jeho pláne sme od začiatku povolani k neporušenému ľudskému bytiu a k čistému vzťahu s Ním. Keď sa nám podarí prijať túto Božiu ponuku s vďakou (nechať sa "spasiť") a dôverovať Jeho plánu pre náš život, oslobodíme sa na jednej strane od tlaku musieť sami zvládnuť náš život a na druhej strane tak ako Mária budeme schopní splniť úlohu pre náš život – vniesť Božiu spásu v hriechu žijúcemu a na jeho dôsledky trpiacemu ľudstvu. Tak sa môže Božie kráľovstvo, za ktoré sa tak práve teraz v Advente úpenlivo modlíme, stávať stále viac a viac skutočnosťou.